Charakterystyka Eulera

Zadanie domowe

Weronika Jakimowicz

Zadanie 1. Opisz grupę automorfizmów triangulacji \mathbb{R} P² o najmniejszej liczbie wierzchołków. Wiemy, że jeśli X ma triangulację o V wierzchołkach, E krawędziach i T trójkątach, to

$$\chi(X) = V - E + T$$

a ponieważ 2E = 3T, to możemy podstawić

$$\chi(X) = V - E + \frac{2}{3}E = V - \frac{1}{3}E.$$

Ilość krawędzi szacujemy od góry przez ilość krawędzi w grafie pełnym: E $\leq {V \choose 2}$ czyli

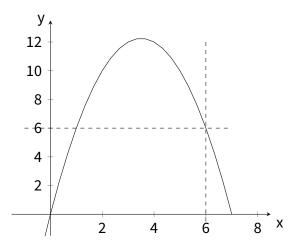
$$V = \chi(X) + \frac{1}{3}E \le \chi(X) + \frac{V(V-1)}{6}$$

dla $\mathbb{R} \, \mathsf{P}^2$ dostajemy więc ograniczenie

$$V \leq 1 + \frac{V(V-1)}{6}$$

$$6 \ge 6V - V^2 + V = V(7 - V)$$

Powyższa nierówność dla V = 6 staje się równością. Tak samo dla V = 1 mamy równość, ale z oczywistego powodu nie ma jednowierzchołkowej triangulacji na \mathbb{R} P². Pozostałe liczby naturalne z przedziału (0, 7) nie mają szansy spełniać powyższe równanie (widać na obrazku)

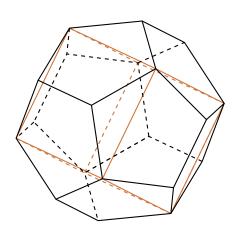

Z listy 1 wiemy, że 6 wierzchołkowa triangulacja \mathbb{R} P² jest jedyna z dokładnością do izomorfizmu, czyli nie musimy się martwić którą triangulacje opisujemy.

Działając podobnie jak przy próbie skonstruowania triangulacji na butelce Klein, zauważmy, że \mathbb{R} P² to S² wydzielona przez antypodyczne działanie \mathbb{Z}_2 . W takim razie, 6 wierzchołkowa triangulacja na \mathbb{R} P² przychodzi od triangulacji na S². Dodecahedron ma 12 ścian i 20 wierzchołków, ale pysiek do niego dualny istnieje i ma 12 wierzchołków (20 ścian) i nazywa się D20 lub dla osób niegrających w D&D - icosahedron.

Tutaj od razu zaznaczę, że nie będę tych dwóch brył nazywać po polsku, bo obie mają długie nazwy zaczynające się na "d", a po angielsku przynajmniej pierwsze litery się różnią.

Z dodecahedronu możemy dostać icosahedron - wystarczy postawić wierzchołek na każdej ścianie i połączyć odpowiednio wierzchołkami. W ten sam sposób można z icosahedronu wrócić do dodecahedronu. Stąd grupy automorfizmów obu tych brył będą równe i wystarczy popatrzeć na dodecahedron D:

Uzasadnimy teraz to, co prawi Wikipedia, mianowicie, że $Aut(D) = A_5 \times \mathbb{Z}_2$.

Czy zgadza się rząd?

Niech $v \in D$ będzie wierzchołkiem dodecahedronu (odpowiada ścianie icosahedronu).

- |Obr(v)| = 20, bo automorfizm może postać wierzchołek na dowolny inny spośród 20 które D posiada.
- |Stab(v)| = 3! = 6, gdyż są to permutacje 3 sąsiadów tego wierzchołka przy trzymaniu v w miejscu.

W takim razie dostajemy

 $|Aut(D)| = |Orb(v)| \cdot |Stab(v)| = 20 \cdot 6 = 120 = |A_5 \times \mathbb{Z}_2|.$

Pozbycie się \mathbb{Z}_2

Wśród automorfizmów dodecahedronu D mamy dwa "rodzaje" odwzorowań

- rotacje i symetrie, które zachowują ruch wskazówek zegara przy numerowaniu sąsiadów dowolnego wierzchołka,
- odwzorowanie antypodyczne tudzież symetria względem punktu w samym środku D, która przewraca tę kolejność do góry nogami.

Ten drugi rodzaj odwzorowania będzie odpowiadać za czynnik \mathbb{Z}_2 w Aut(D). Wystarczy więc zająć się samą grupą symetrii i rotacji i pokazać, że to A_5 .

Symetrie i obroty

Sztuczką na pokazanie, że symetrie D to A₅ jest zauważenie 5 sześcianów w środku D. Sześciany możemy narysować idąc krokami:

- weź krawędź w D
- połącz wszystkie sąsiady tej krawędzi w ścianę
- weź krawędź po przeciwnej stronie D
- połącz jej wszystkie sąsiady w ścianę
- połącz te dwie ściany w sześcian.

Z tej metody wytwarzania sześcianów można od razu wywnioskować, że automorfizm przeprowadza

sześciany na sześciany, ponieważ sąsiedztwo wierzchołków musi być zachowane, a to ono było podstawą wyciskania sześcianów z D.

Ponumerujmy sześciany od 1 do 5 - możemy teraz je permutować. Najbardziej leniwym sposobem na zauważenie, że grupa uzyskana przez porządne permutacje tych sześcianów to A_5 jest podzielenie $|\operatorname{Aut}(D)| = 120$ przez 2, które oznacza, że wyrzucamy antypodyzm (element rzędu 2). Zostawia to nam 60 automorfizmów, które będą permutować te sześciany i które powinniśmy móc włożyć w S_5 . Jedyna (z dokładnością do izomorfizmu) podgrupa S_5 o 60 elementach jest A_5 tak jak chcieliśmy.

Uzasadniliśmy, że $A_5 \times \mathbb{Z}_2$ = Aut(dodecahedron) = Aut(icosahedron) bo tak jak już wspomniałam, bryły te są dualne. Po wydzieleniu S^2 z triangulacją będącą icosahedronem przez działanie antypodyczne dostajemy grupę automorfizmów triangulacji $\Delta \mathbb{R} P^2$ o 6 wierzchołkach:

$$\operatorname{Aut}(\Delta \mathbb{R} \operatorname{P}^2) = \operatorname{A}_5 \times \mathbb{Z}_2 / \mathbb{Z}_2 = \operatorname{A}_5$$